

Prerazím si cestu aj k tebe.

Tvoja voda

Nenápadná, no o to vzácnejšia.

Voda – číra nevyhnutnosť.

Marianna Škvarková, Michaela Leginusová

2. kategória

BEZ TEBA

Bez teba je suchý každý pník,
po tebe prahne ujo poľovník,
bez teba sa všetko stráca,
všetok život, lesy, práca,
bez teba to nemá zmysel,
bez teba zomrie aj syseľ,
bez teba mi nie je dobre,
všetkej zveri, psovi, kobre.
Si dobrý sluha a zlý pán,
zoslaním cunami zhatíš každý plán.
Ku šťastiu mi už viac netreba,
len teba, voda, len teba.

Tomáš Straka, IV. G

Neocenený zázrak

V lesnej tône ozýva sa
jej krásna pieseň,
v jej zrkadle čistom
zbadáš prísť jeseň.

Život mnohým dáva
jej čistá krása,
nový život v nej
prebúdza sa.

Bez nej žiť sa nedá,
preto je ti beda
ak jej život ničíš,
radosť iným nedožičíš.

Prináša nám život, radosti,
nedostane sa jej však žiadnej cti,
len špiny a odpadu.
Zdvihnime jej preto náladu.

Voda je naším zázrakom
chráňme jej čistú krásu
dostane odmenu nemalú,
drahý život do daru.

Barbora Laščíková, Michaela Svitekova, IV. G

VODA

Vonku prší, husto leje.
čo len sa to vonku deje?
Či to blesky hroziace?
A či kvapky kropiace?

Z neba nám dané
od Boha darované.
Stvorené pre ľudí, aby nezažívali smäd,
ktorého s nimi už niet.
Voda,
to je dar od Boha.
Pomáha, zachraňuje aj lieči,
chorých, beznádejných a biednych.

Boh nám ju z lásky daroval,
už ďalší krát sa za nás obetoval.
Za vodu Ťa Bože milujeme
a z lásky Ti za ňu ďakujeme.

Kristína Farkašová, I. G

Voda

Tečie voda dolu briežkom,
cupotajú zvieratka k nej bežkom.
Napijú sa vody čistej
spod Choča pramenistej.

Potom bystrá vodička
vyplaší prúdom vtáčky z kríčka.
Urobí tri zákruty,
do dedinky už sa rúti.

Dievčatká si sadli na breh k vode
a štebocú o novej móde.
Občas ich biele nohy
ovlaží kvapka chladnej horskej vody.

Chlapci z mosta chytajú ryby,
ale stále v tom majú chyby.
Žiadne ryby nechytali,
zato dievčatá veľmi pobavili.

A voda si ďalej ide,
ku väčšiemu toku príde.

Poteší sa svojej sile
a valí sa mohutne dlhé míle.

Tečie ona dňom i nocou,
more ju vábi svojou mocou.
Nič ju už nezastaví,
aj keď človek elektráreň spraví.

Viliam Klocok, II. G

VODA

Bez čoho nemôžeme žiť?
Voda na zemi musí byť.
Voda pitná
drží nás nad vodou.
Nedá sa nahradiť
vodou slanou.

Rieky, bystrinky, potoky,
nesmú putovať do stoky.
Voda, voda, vodička
teč nám vždycky čistučká.
Musíme tebou šetriť,
aby si tu mohla vždy byť.

Voda, voda, vodička
ty si naša mamička.
Ty tu musíš byť,
aby ľudia mohli žiť.
Už si nám veľa dala
a my sa ti chceme odplatiť.

Rebeka Kavuljaková, Mária Štyráková, 5. A

1. kategória

Pijem vodu, pijem,
keď ju pijem, žijem.
rastliny ju pijú tiež,
aby rástli ako jež.

Martin Lakoščík, 1. B

Voda

Čo spravím, keď zmizne voda?
Aká škoda, aká škoda.
Šetri ňou, bo kamarátka
je tá naša voda sladká.
Veru je tu vody málo,
chrániť by ju za to stálo.
Keď raz vody nebude,
skončí aj zem na súde.

Damián Kováčik, 3. A

Voda

Tečie voda v potoku,
žblnkoce nám do kroku.
Kroky máme ako svet,
ovládol nás veľký smäd.
Pijeme ju po dúškoch,
rozosmeje nám bruško.

Tečie voda v rybníku,
o kamienky cinká tu.
Rybičky v nej plávajú,
žabky koncert kvákajú.
Kvapky dažďa do rytmu,
v listoch šuštia modlitbu.

Peter Tišťan, 2. A

Voda

Vodička milučká
dajže nám trošička
vodičky studenej,
potom nám bude hej.

Tvoja voda je tak sladká
ako biela čokoládka.

Tečieš dole vrškom,
žblnkáš i pod kričkom.

Poleješ i kvietky všade,
tiež tie, čo rastú na záhrade.

Život v tebe každý nájde,
všetci máme v tebe nádej.

Vodička, voda, buď stály náš hosť,
nech ťa vždy máme na Zemi dosť.

Sarah Lujza Flajsová, 3. A

Rieka

V rieke tečie vodička,
žije tam aj rybička.
Veselo si pláva,
skalkám v rieke máva.
Ujo rak sa čuduje:
Kde tá rybka putuje?
Len si ty rak dávaj pozor,
lebo vrazíš niekde nosom.
Doplávam až do mora,
ak ma nezje potvora.
Pozdrav ráčik všetky žabky,
boli moje kamarátky.
S kým sa budeš v mori hrať?
Kto ťa bude zabávať?
Budem sa hrať s delfínom,
chcem byť jeho priateľom.
Maj sa ráčik, dovidenia,
čakajú ma prekvapenia.

Lukáš Kacko, 2. B

3. kategória

Nedocenená

Uprostred sedíš a nevidíš nič.
Nemá to začiatok, nemá to koniec.
Plavíš sa dlhé dni a noci a z nekonečného
priestoru tvoja predstava sa mení.
Konečne vidíš voľačo iné – pobrežie, les?
Civilizácia, ľudstvo, človek.
Nie je to len ďalší výplod tvojej fantázie?
Ďalšia halucinácia?

Od nepamäti si sa plavil.
Začalo to malou papierovou loďkou v potôčiku
pri dome.
Pokračovalo to dreveným člnom na jazere.
Začal si brázdiť moria a teraz si tu!
Putuješ oceánom – sám a opustený.
Unikáš istote, aby si našiel voľačo stratené.
Čo to hľadáš?
Tu nič nenachádzaš – iba veľa strácaš.

Všade len voda, voda a voda.
Či to nevidíš? Nemá to cenu!
Nechápeš...
Len ty vidíš, akú hodnotu tá voda má,
že celý morský svet stále ukrýva.

No voda je slaná, nerobí ti dobre.
Pochop už, že potrebuješ niečo lepšie.
Neskoro si si uvedomil, čo ti treba.
Životodarná voda nevystrekuje sama od seba.
No ty aj na smrteľnej posteli tvrdíš,
že nie ty, ale my sme nepochopili, o čom stále
vravíš...

Andrea Kalužová, Mária Vráblová, VII. G

Óda na vodu

Zrkadlo zeme nebeské
jak okno do duše, čo zrie.
Nebeské zeme zrkadlo
jak oko, čo zrie až na dno.

V tebe je odlesk stromov, lúk a svetov,
v tebe je odraz oblakov a kvetov.
Korienok malý hľadá ťa v hline,
kým za slnkom kvietok sa vinie.

Ukrytá v dúhe, odetá v kvapkách,
v horúcich dňoch ma po tvári hladkáš.
Razom sa v mráz premeniť vieš,
no tichým dychom vyliečiť tiež.

Nemáš chuť, no si sladká.
farbu nemáš, no si tak krásna,
odev žiadny, no si veľmi vzácna
a domov nikde, no predsa si vládca.

Navraciaš život tam, kde je smrť,
jak oheň v dome, kde nie je krb.
Ústa starency šepkajú: Amen.
Ovlažíš na konci života – ja viem.

Ty krstom zmývaš svedomie,
kým v boji bez teba to vrie.
Na streche oheň uhasíš,
no povedz: Ty vždy zvíťazíš?

Si krásna, čistá, priehľadná,
nezastrú ťa ani mračná.
Čo by mi ešte napadlo?
Tys' všetkých lúčov divadlo.

Si zázrak, poklad a dar zeme,
bez teba život na zemi nie je.

Michaela Leginusová, VII. G